Tilfælde modtagne Bidrag ikke betragtes som Almisse og saaledes ikke medfører nogen Indskrænkning i Modtagerens borgerlige og politiske Rettigheder?"

Spørgsmaalet om Thingets Samtykke til disse to Forespørgsler vil blive opført paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Ved Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) er der indgivet en Adresse fra et i Aarhus nedsat Udvalg paa en Forsamling af Krigere fra Felttogene fra 1848—50 angaaende Opfyldelsen af det i sin Tid allerhøist givne Tilsagn om en Medaille til Deltagerne i Krigen 1848—50. Andragendet vil blive fremlagt paa Thingets Bord, hvorhos det nævnte ærede Medlem har begjært, at det, saafremt der maatte blive nedsat et Udvalg for Andragender, maa blive henvist til dette Udvalg.

Med Hensyn til de to først paa Dagsordenen opførte Sager skal jeg bemærke, at deres Opførelse paa Dagsordenen for i Dag er sket i Følge en med vedkommende Ministre truffen Aftale, som har fundet Sted inden Indgivelsen af det Forslag til Beslutning, hvis Behandling udgjør den sidste Sag paa Dagsordenen for i Dag. Jeg er imidlertid under Dags Dato ved samstemmende Skrivelser fra de to ærede Ministre bleven underrettet om, at de under de i Dieblikket stedfindende Forhold ikke kunne ønske at forelægge de paagjældende Lovforslag, nemlig: „Forslag til Lov om Hærens Ordning", „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren", „Forslag til Lov om Søværnets Ordning" og „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet". De ønske derfor, at disse Lovforslags Forelæggelse indtil videre udgaar af Dagsordenen, og i Henhold til denne Begjæring skal jeg saaledes lade disse to Sager udgaa af Dagsordenen.

Man gik altsaa over til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folkethinget.

Der var ikke til dette Forslag stillet noget Ændringsforslag.

Conseilspræsidenten: Jeg har bedet om Ordet for strax ved Begyndelsen af Forhandlingerne om det af 53 ærede Medlemmer indbragte Forslag til en Beslutning at udtale, at Regjeringen ikke kan finde sig [illegible] ydret til at deltage i Forhandlingen om den [illegible] se a[illegible] Forslaget gaar i det Væsentlige ud [illegible] ientgelse af de Paastande, der indehol[illegible] ages [illegible] inges allerunde[illegible] danigste Adresse af 31te M[illegible] Paastande, som [illegible] fundet deres Tilbage[illegible] den Allerhøieste [illegible] naa[illegible] [illegible]ivelse af 4de Ap[illegible] m e[illegible]ende. Til denne [illegible] jeringen i Et og Alt [illegible] foreslaaede Beslut[illegible]n, vil jo Finantslovforslagets 1ste Behandling umiddelbart derefter blive sat paa Dagsordenen, og der vil da være Opfordring for Ministeriet til at udtale sin Opfattelse af den Stilling, som de 53 Medlemmer ved den af dem valgte eiendommelige Fremgangsmaade berede Thinget og Landet i det Hele.

Bojsen: Den Udtalelse, vi nu hørte oplæse af den høitærede Conseilspræsident, er jo til en vis Grad tydelig, om end en enkelt yderligere Tydeliggjørelse kunde ønskes. Jeg kunde herefter maaske have indskrænket mig til nogle meget faa Bemærkninger; men jeg troer dog, at jeg paa Forslagsstillernes Vegne skylder at fremdrage nogle af de Bevæggrunde til dette Forslags Fremkomst, skjøndt de alt tidligere ere fremdragne her i denne Sal, da det, som dette Forslag til Beslutning indeholder, ikke er noget Nyt. Om end altsaa selve Forslagets Indhold for saa vidt ikke i dette Dieblik bliver det Væsentlige, netop fordi det ikke er noget Nyt, hvorimod dets Form, dets Tilblivelse, dets Fremkomst overhovedet, og det Tidspunkt, hvorpaa det er fremkommet, har mere Betydning, skal jeg dog med nogle faa Ord dvæle ved selve Beslutningens Indhold. Den udtaler: „Thinget beklager, at de Forhold, der fremkaldte Adressen af 31 Marts dette Aar til Kongen, endnu ere de samme". Jeg tror at turde antage, at et betydeligt større Flertal end det, som selve Forslagsstillerne udgjøre, deltage i denne Beklagelse. Jeg tror endvidere, at der overhovedet ikke er Mange, som have ventet, eller som have antaget det for muligt, at vi nu til Efteraaret skulde møde den samme Regjering, der har modtaget et saa utvetydigt Vidnesbyrd om, at dens Bestaaen er en Hindring for Lovgivningsvirksomheden i væsentlige Sager, ja jeg tager vist ikke stort Feil, naar jeg formener, at mange af Regjeringens Venner, som ville tro at burde følge Regjeringen, dersom den vil drive Striden tildet Yderste, dog vilde ønske, at det ikke maatte komme dertil. Vi ere nu atter samlede efter 4 Maaneders Forløb, men hvad er der imidlertid sket? Der er slet Intet sket; Stillingen er uforandret den samme, som da vi sidst vare samlede. Hvis det ikke var noget altfor Ubetydeligt at nævne i Forbindelse med hvad der her foreligger, kunde man have Grund til at undres over, at Ministeriet har benyttet den eneste givne Leilighed, det i Sommerens Løb har havt, til paa en, jeg tør sige paafaldende, ja under disse Forhold stødende Maade at vise sin Uvillie imod at give efter for en Villie, der tidt og mange Gange har været yttret af Folkethinget, idet det nemlig har optaget en særlig Marineminister. Dette maa fremkalde saa meget større Forundring, som det er iværksat af en Regjering, hvori der sidder Mænd, som selv have deltaget i at fremdrage Ønskeligheden af et fælles Forsvarsministerium. Jeg siger, det er forbausende, at man just har valgt denne Maade for at vise Folkethinget